

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Green Swan Pharmaceuticals CR, a.s.

Strona pozwana: Státní zemědělská a potravinářská inspekce, ústřední inspektorát

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Nejvyšší správní soud — Wykładnia art. 1 ust. 3, art. 2 ust. 2 pkt 6) i art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404, s. 9) — Pojęcie „oświadczenia o zmniejszeniu ryzyka choroby” — Oświadczenie zamieszczone na opakowaniu produktu, zgodnie z którym produkt ten „zawiera także wapno i witaminę D3, które przyczyniają się do zmniejszenia czynnika ryzyka w rozwoju osteoporozy i złamań”

Sentencja

- 1) Artykuł 2 ust. 2 pkt 6 rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności, zmienionego rozporządzeniem Komisji (UE) nr 116/2010 z dnia 9 lutego 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że oświadczenie zdrowotne można uznać za „oświadczenie o zmniejszaniu ryzyka choroby” w rozumieniu tego przepisu również w wypadku, gdy nie stwierdza ono wprost, iż spożycie określonej kategorii żywności, określonej żywności lub jednego z jej składników zmniejsza „znacząco” czynnik ryzyka w rozwoju choroby występującej u ludzi.
- 2) Artykuł 28 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006, zmienionego rozporządzeniem nr 116/2010, należy interpretować w ten sposób, że przekaz komercyjny umieszczony na opakowaniu żywności może stanowić znak towarowy lub markę w rozumieniu tego przepisu, jeżeli podlega ochronie jako znak towarowy lub marka na podstawie właściwych przepisów. Zadaniem sądu krajowego jest ustalenie w świetle całości okoliczności faktycznych i prawnych rozpatrywanej sprawy, czy przekaz taki rzeczywiście stanowi chroniony znak towarowy lub markę.
- 3) Artykuł 28 ust. 2 rozporządzenia nr 1924/2006, zmienionego rozporządzeniem nr 116/2010, należy interpretować w ten sposób, że dotyczy on wyłącznie żywności opatrzonej znakiem towarowym lub marką, które można uznać za oświadczenie żywieniowe lub zdrowotne w rozumieniu tego rozporządzenia, istniejących w takiej postaci przed dniem 1 stycznia 2005 r.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 18 lipca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Højesteret — Dania) — Metro Cash & Carry Danmark ApS przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-315/12) ⁽¹⁾

(Podatek akcyzowy — Dyrektywa 92/12/EWG — Artykuły 7–9 — Dyrektywa 2008/118/WE — Artykuły 32–34 — Wewnętrzny przepływ wyrobów objętych podatkiem akcyzowym — Rozporządzenie (EWG) nr 3649/92 — Artykuły 1 i 4 — Uproszczony dokument towarzyszący — Egzemplarz nr 1 — Działalność na zasadzie „cash & carry” — Wyroby dopuszczone do konsumpcji w jednym z państw członkowskich, przechowywane w celach handlowych w innym państwie członkowskim, oraz wyroby nabywane przez jednostki na własne potrzeby i przewożone przez te jednostki — Napoje alkoholowe — Brak obowiązku sprawdzenia przez dostawcę)

(2013/C 260/30)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Højesteret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Metro Cash & Carry Danmark ApS

Strona pozwana: Skatteministeriet

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Højesteret — Wykładnia art. 7 ust. 4 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, s. 1), art. 34 ust. 1 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. L 9, s. 12) oraz rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3649/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego w wewnątrzpaństwowym przepływie produktów objętych podatkiem akcyzowym, przeznaczonych do konsumpcji w państwie członkowskim wysyłki (Dz.U. L 369, s. 17) — Podatek akcyzowy — Produkty nabywane przez osoby prywatne na ich własne potrzeby — Kwestia obowiązku zapewnienia przez przedsiębiorstwo z państwa członkowskiego, że otrzyma egzemplarz nr 1 uproszczonego dokumentu towarzyszącego w odniesieniu do sprzedaży w jego placówkach handlowych w tym państwie członkowskim wyrobów spirytusowych klientom pochodzącym z innych państw członkowskich, którzy dokonują zakupów po okazaniu karty klienta wydanej na firmę przedsiębiorstwa z innego państwa członkowskiego oraz w wypadku, gdy posiadacz karty odbiera wyroby spirytusowe na miejscu w celu ich przewiezienia osobiście do państwa członkowskiego, w którym ma miejsce zamieszkania

Sentencja

- 1) Artykuły 7–9 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania, zmienionej dyrektywą Rady 92/108/EWG z dnia

⁽¹⁾ Dz.U. C 273 z 8.9.2012.

14 grudnia 1992 r., oraz art. 1 i 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3649/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego w wewnątrzwspólnotowym przepływie produktów objętych podatkiem akcyzowym, przeznaczonych do konsumpcji w państwie członkowskim wysyłki, należy interpretować w ten sposób, że nie zobowiązują one podmiotu gospodarczego, takiego jak w postępowaniu głównym, do sprawdzenia, czy nabywcy z innych państw członkowskich zamierzają dokonać przywozu wyrobów akcyzowych do innego państwa członkowskiego, a jeżeli tak, to czy przywóz ten dokonywany jest w celach prywatnych, czy handlowych.

- 2) Artykuły 32–34 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG, należy interpretować w ten sposób, że nie wprowadzają one istotnych zmian w stosunku do art. 7–9 dyrektywy 92/12, zmienionej dyrektywą 92/108, uzasadniających w okolicznościach postępowania głównego odmienną odpowiedź na pierwsze pytanie.
- 3) Artykuł 8 dyrektywy 92/12, zmienionej dyrektywą 92/108, należy interpretować w ten sposób, że może on obejmować zakup wyrobów akcyzowych w takich okolicznościach jak w postępowaniu głównym, jeżeli są one nabywane przez jednostki na ich własny użytek i transportowane przez nie, co powinny każdorazowo ustalić właściwe organy krajowe.

(¹) Dz.U. C 258 z 25.8.2012.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 18 lipca 2013 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Cypryjskiej

(Sprawa C-412/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 1999/31/WE — Składowanie odpadów — Działanie składowiska pomimo braku planu jego zagospodarowania — Obowiązek zamknięcia)

(2013/C 260/31)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Zavvos i D. Düsterhaus, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Cypryjska (przedstawiciele: M. Chatzigeorgiou i K. Lykourgos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruśnienie art. 14 dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia

1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182, s. 1) — Kontynuacja działania składowisk w Lefkosii i Limassol pomimo braku planu ich zagospodarowania

Sentencja

1) Nie zamykając wszystkich miejsc niekontrolowanego zbytu odpadów (XADA) działających na terytorium Republiki Cypryjskiej lub nie dostosowując się do wymogów dyrektywy Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów państwo to uchybiło zobowiązaniom, które ciąży na nim na mocy art. 14 wskazanej dyrektywy.

2) Republika Cypryjska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 366 z 24.11.2012

Wniosek o opinię przedstawiony przez Komisję Europejską w trybie art. 218 ust. 11 TFUE

(Opinia 2/13)

(2013/C 260/32)

Język postępowania: wszystkie języki urzędowe

Strona przedstawiająca wniosek

Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Krämer, L. Romero Requena, C. Ladenburger i B. Smulders, pełnomocnicy)

Pytanie przedstawione Trybunałowi

Czy projekt umowy o przystąpieniu Unii Europejskiej do Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności jest zgodny z traktatami?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Baden-Württemberg (Niemcy) w dniu 7 maja 2013 r. — Birgit Wagener przeciwko Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen

(Sprawa C-250/13)

(2013/C 260/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Birgit Wagener

Strona pozwana: Bundesagentur für Arbeit — Familienkasse Villingen-Schwenningen